

[Ministeren for offentlige arbejder]

virksomheden på overfarten kom ind under staten, dvs. DSB, er der kun én logisk konsekvens af dette, hvis man skal undgå en konflikt som den, vi oplever for øjeblikket, og det er, at det er tjenestemandsansat personale. For hvis det er således, at DSB er arbejdsgiveren og det i øvrigt er de organisationsforhold, vi kender i dag fra medarbejdernes side, hvad er det så, der hindrer, at man fuldt lovligt kan etablere en konflikt over for sin arbejdsgiver, bare i dette tilfælde så DSB? Jeg kan ikke se, at det i realiteten ville ændre noget, og derfor måtte jeg give det svar, jeg gav.

Fuglsang (DKP):

Jeg skal kun sige tak for det sidste svar. Mit spørgsmål gik jo ikke alene på den konkrete situation, men havde også et vist perspektiv. Denne situation må jo have lært os noget, og da vi ved, at det er bedre at forebygge end at helbrede, så vil jeg da gerne bede ministeren om at tage tanken op. Jeg ved i hvert fald, at han ikke skal savne vores støtte, og jeg tror, han kan vente adskillig fleres støtte.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg er helt enig i, at det er bedre at forebygge end at helbrede.

Tyroll (VS):

Det, der umiddelbart kalder mig herop, er bemærkningen fra ministeren om, at han ville anmode DSB om at finde løsninger, som kunne bevirke, at man ikke kom ud for gener som dem, der har været tale om i forbindelse med den verserende konflikt. Jeg kan forstå, at det åbenbart drejer sig om at finde en løsning, der hedder, at det bliver tjenestemandsansat personale, der overtager dette arbejde, og at der skulle være en eller anden form for aftale med Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke.

Jeg vil godt høre, om det er sådan, at man fra regeringens og DSBs side er gået ind i at blande sig i den overenskomstafslutning her med det formål at få hevet lige nøjagtig dette arbejdsområde ud. For hvis det ikke ligesom er det, der sigtes på, må alternativet være, at man vil have, at det arbejde, det drejer sig om, ikke skal være overenskomstdækket og

således være frit område for forskellige grupper.

Det vil da være af interesse for mig at få at vide præcis, hvad det er for nogle løsninger, man har sigtet på, hvilke skridt der er taget allerede nu, og hvordan det griber ind i den overenskomst, som skal indgås her.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg fik stillet et spørgsmål, der gik på, om ikke det burde være DSB, der overtog restaurationsvirksomheden. Det har jeg svaret på og samtidig føjet til, at hvis der skal være konsekvens i sagerne og vi skal undgå en fremtidig situation som den, vi er ude i, må personalet tjenestemandsansættes. Det var det, jeg svarede. Det får hr. Tyroll til at stå op og sige, at nu går vi med planer om noget sådant.

Lad mig slå en meget tyk streg under: vi har overhovedet ingen planer i den retning, og jeg mente faktisk, jeg sagde det så tydeligt, at det ikke kunne misforstås.

Med hensyn til den anden del af hr. Tyrolls spørgsmål, om at blande sig, skal det også siges meget tydeligt, at vi har ingen ønsker om overhovedet at blande os. Men det, der ligger bag mine bemærkninger, er, at den konflikt, som er etableret, og hvor der først var tale om et lovligt strejkevarsel, der så blev fulgt op af en lockout, ikke havde haft til hensigt at genere overfarten som sådan. Det, som skaber problemet, er altså, at der på det tidspunkt, da lockouten blev etableret, på i hvert fald to af færgerne eksisterede så og så meget affald.

Når jeg før sagde til hr. Fuglsang, at det er bedre at forebygge end at helbrede, så ligger der i disse bemærkninger, at skulle vi komme til at stå i en lignende situation i fremtiden, må der ikke være det affald på færgerne, således at problemer som dem, vi nu oplever, kommer til at opstå. Det er ikke at blande sig i en konflikt, og vi har som sagt i den nuværende situation ingen tanker om overhovedet at blande os i eller ændre ved de forhold, der i dag eksisterer arbejdsmæssigt inden for Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke.

Hermed sluttede spørgsmålet.